

Flertal af de danske Husmandsbrugs Indehavere i Stand til at klare sig, ganske vist meget sparsommeligt og knebent, men dog i Stand til at komme hjem med det daglige Brød ved egen Virksomhed, men under den Betingelse, at man ikke gør Vanskelighederne større for dem, end man har gjort ved Kornloven. Det, der foraarsager de største Vanskeligheder for Husmandsbruget, de smaa Jordbrug i det hele, er, at de fremmede Fodermidler ikke kan komme ind i Landet. Derfor er det klart, at jo mindre Jordlodder man har, jo mindre Korn man kan avle, des stærkere maa man indskrænke den dyriske Produktion. Derfor føler jeg mig overbevist om, at de fleste Husmænd, ja, mange Smaagaardmænd med, saa at sige fuldstændig maa standse deres Svineproduktion. Og da det nu er givet, at i de senere Aar mange Husmænd har haft deres største Indtægtskilde ved Svineproduktionen, der i væsentlig Grad er baseret paa indførte Fodermidler, er det klart, at dette er en stor Kalamitet, og at der maa noget til at raade Bod derpaa. Men dette noget er til Stede, naar de paagældende viser den rette Forstaaelse og Økonomi.

Jeg tror, at de fleste Landmænd vil give mig Ret i, at en af de Produktioner indenfor det danske Landbrug, der har været mest lønnende i det sidste Par Aar og utvivlsomt i dette Øjeblik er den mest lønnende af dem alle, er Ægproduktionen, og derfor gør det mig ondt, at det skal være nødvendigt for saa mange Hønsavlere i dette Land fuldkommen at standse Ægproduktionen. Men Husmandsbrugene er heldigt stillede i saa Henseende. Husmandsbrug med 5—6 Tønder Land eller op ad avler saa meget Korn, at de, naar de standser deres Produktion af Flæsk, eller i hvert Fald indskrænker sig til at fodre en enkelt Gris til eget Husholdningsbrug, er i Stand til med det Korn, de faar tilovers efter at have opfyldt deres Forpligtelser i Henshold til Kornloven, at opretholde i noget Omfang deres Ægproduktion. Der er ingen som helst Tvivl om, at det vil blive en overmaade lønnende Produktion, og der vil fremkomme Priser, som vil give dem et særdeles godt Vederlag for det Arbejde, de ofrer paa denne Produktion. Det er den ene af de Indtægtskilder, Husmandsstanden er henvist til at falde tilbage paa.

Den anden Indtægtskilde er Mælkeproduktionen. Det er da Spørgsmaalet, om man vil fastholde den Pris paa Smør, som blev fastsat ved den midlertidige Ordning, der er blevet gennemført og netop er traadt i Kraft i Dag, hvorefter Afregningstallet bli-

ver 2 Kr. 24 Øre. Det er den afgørende Pris, det er den Betaling, Husmanden faar for hvert Pund Smør, han leverer, og hvis man kan enes om at holde Prisen oppe paa dette Niveau og derved holde Mælkeproduktionen tilstrækkeligt lønnende, tror jeg, de fleste Husmænd vil kunne komme nogenlunde taaleligt over Vanskelighederne. Jeg haaber derfor, at det Billede, det ærede Medlem i Eftermiddags rullede op for os, skal vise sig at være alt for mørkt.

Efter denne Afstikker fortsætter jeg de Betragtninger, jeg havde tænkt at anstille. Jeg nævnede før, at det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) i sin Indledningstale rejste Krav om, at det offentlige skulde sætte Arbejder i Gang for at modvirke Arbejdsløsheden. Fra forskellige Sider har man under Forhandlingerne givet Tilslutning til det ærede Medlems Krav herom, men jeg har haft Følelsen af, at man fra visse Sider navnlig har ydet sin Tilslutning ud fra den Betragtning, at det vilde være billigst for Samfundet. Naar vi i det radikale Venstre har ydet vor ubetingede Tilslutning, er det ud fra et Retfærdighedshensyn, der hænger sammen med vor Opfattelse af, hvorledes et velordnet Samfund bør indrettes. Denne Opfattelse kan i Korthed udtrykkes saaledes: Ethvert Menneske har Ret til at kræve af et saadant Samfund, at han til enhver Tid kan finde tilstrækkelig og vellønnet Beskæftigelse, saa at han kan eksistere med sin Familie, eller ogsaa Adgang til at benytte en saa stor Del af den danske Jord, Samfundsjorden, at han derved kan sikre sig en saadan Eksistens. Ud fra denne Opfattelse har vi i det store og hele kunnet billige den af Regeringen førte økonomiske Politik. Der er nu gaaet saa lang Tid, at man ikke alene kan bedømme Resultaterne af denne Politik, men ogsaa danne sig en begrundet Mening om, hvorledes det havde set ud under et andet Princip Gennemførelse. Det Princip, man fra anden Side vilde stille op mod Regeringens Maksimalpriser og Prisregulering i det hele taget, var Kravet om Verdensmarkedets Pris eller, som man senere formulerede det, fuld Erstatning. Der behøves ikke megen Fantasi til at forestille sig, hvorledes det vilde have set ud her i Landet under dette System. Privatspekulationen og Jobberiet vilde have redet Samfundet som en Mare, og hvorledes Smaakaarsfolk saa havde været stillede, er det ikke vanskeligt at indse. Nød og Elendighed vilde have været til Huse i Tusinder og atter Tusinder af Hjem, og Understøttelserne af det offentlige vilde